

Bojuj ten dobrý boj víry

Rožnov, Střítež, 27.1.2013

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: 1 K 9, 19 – 27

Text: 1Tm 6,11b – 12

Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, ke němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky.

Jen jeden dostane cenu. Tak jsme to četli v prvním čtení a tak jsme toho byli včera také svědky. Běží všichni, ale jen jeden vyhraje. Toto slovo je součástí epistolní starocírkevní perikopy, která připadá právě na dnešní neděli Septuagagesimae. Apoštol Pavel přirovnává život věřícího člověka k zápasu a k boji. Sám apoštol ten zápas podstupuje nejen za sebe, ale aby, jak píše, mnohé z lidí získal pro Krista. Totéž radí Timoteovi, když mu říká: „Bojuj ten dobrý boj víry.“ Už od reformačních dob se církev dělí na církev bojující a zvítězilou. Církev zvítězilá jsou ti, kteří už dobojovali, protože už dosáhli věčnosti. My, kteří dosud žijeme, jsme ti bojující. Proč se v souvislosti s vírou mluví o boji? Vždyť zpráv o bojích, střetech a zápasech máme všichni dost. Víra je přece něco mírumilovného a nenásilného. Avšak slovo boj nepoužíváme pouze ve spojení s násilím. Bojovat může nemocný se zákeřnou nemocí. Bojovat může člověk s pokušením. A bojovat lze i na závodní dráze jako sportovec. O jaký boj se jedná v případě víry?

Abychom porozuměli, musíme vnímat celou souvislost. V 1. listu Timoteovi udílí apoštol Pavel rady začínajícímu duchovnímu správci sboru. Učí ho moudrosti, jak vést společenství sboru – jaká jsou pravidla duchovní správy, jak mají fungovat vztahy ve sboru, jak udržet zdravé biblické učení, jak odpírat těm, kteří by svojí lidskou pýchou a nadutostí mohli společenství rozvrátit. Ti si libují ve všelijakých malicherných sporech a slovních potyčkách. Z toho pak může ve sboru vznikat závist, svár, urážky, podezřívání, ustavičné hádky a rozdělení. Tedy věci, o kterých ani my v dnešní době nemůžeme prohlásit, že by nám byly neznámé. Apoštol k tomu dodává, že kořenem všeho toho zla je láska k penězům. A proto radí Timoteovi: „Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej! Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj ten dobrý boj víry.“ Každý zápas něco stojí – stojí naše síly, sem tam člověk utrpí nějaký ten šrám či porážku. A čím víc se bojuje, tím víc bolesti to přináší. Jestliže pro víru nepodstupujeme vůbec žádný zápas, pak se musíme ptát, zdali vůbec věříme. Věřit je sloveso – znamená tedy děj. Znamená zápasit, bojovat, zasazovat nepříteli rány, zasazovat se o bližního, prát se o něho, bít se o spasení své i druhých.

Možná, že někdo může namítnout, že boj za naši spásu už byl přece vybojován. Ježíš Kristus za nás bojoval na kříži. A my už nemusíme pro svoji spásu udělat vůbec nic! Ale to by bylo neporozumění. Je pravdou, že Kristus vybojoval ten zápas za naše spasení už dávno. Vybojoval to, že spasení je nám dáno z milosti, tedy zadarmo. A když se někde něco dává zadarmo, tak většinou tam stojí fronty lidí, předbíhají se a derou se dopředu, aby na ně také zbylo. U našich kostelů však žádné takové fronty nevidíme. Ono je také možné tu nabídku ignorovat, zůstat doma v teple, nikam nejit, a to, co se dává zadarmo, si prostě nevzít. Ježíš dává spasení zdarma, sám je zaplatil svou drahou krví, ale respektuje svobodnou vůli člověka. Tzn. že nás nespasí automaticky jen pouhé narození na tento svět, nýbrž podle reformační zásady pouhá naše víra. Ti, kteří věří ve jméno Ježíše Krista, ti se nenarodili jen, jako se rodí lidé, říká Písmo, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A ta víra v Ježíšovo jméno, to není nějaký blažený stav srdce, ani žádný záslužný skutek, který učiním a mám pokoj. Víra je zápas, boj. Apoštol Pavel si bere příklad ze sportu. Ale můžeme si klidně představit i nějakou tu akční nabídku v supermarketu. Jestliže se k nám donese radostná zpráva nebo se dočteme v letáku, že někde dávají to nejlepší zboží téměř zadarmo, tak buď tomu neuvěříme, řekneme si, že nám to nestojí za to nebo že to nepotřebujeme. Anebo si řekneme, že takovou nabídku musíme využít za každou cenu, a pak běžíme co nejrychleji, abychom tam byli první. Jedná-li se o šikovný marketingový tah, tak někteří naletí, zatímco jiní si to dobře rozmyslí, aby nebyli za hlupáky. Aby neprojevili víru naivní, slepou, primitivní. Apoštola Pavla ale zajímá více to úsilí a ta horečnatá snaha, kterou mnozí vynaloží, aby se honili za větrem. A říká: Když někdo je schopen usilovně běžet, aby získal pochybnou pomíjitelnou cenu, oč více by měl běžet ten, kdo usiluje získat ty hodnoty věčné. I Timoteovi apoštol říká „usiluj“, a ovšem v řečtině to slovo znamená doslova: „spěchat“, „pronásledovat“, „za něčím běžet“. Tak se přijímá spasení! Jako když někoho popadne zlatá horečka. Ale k tomu člověk potřebuje poznat, že v případě Božích darů nejde o žádný marketing, ani o žádnou medaili, ale je to zápas takřkajíc „existenciální“. Tzn. že na mém vítězství závisí celá moje další existence. Že v tom zápase mohu získat nebo ztratit svůj život. Apoštol říká: Běžte tak, abyste vy byli těmi, kdo budou v cíli první. Tímto způsobem máme vést boj víry. Tímto způsobem, říká apoštol Timoteovi, „usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.“ Tak se věří. Ne pouze skandovat z ochozů, a povzbuzovat nebo nadávat těm, kteří se namáhají místo nás, ale sami běžet jako o závod. Sami usilovat o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, a mírnost. Být jen divákem, fanouškem, sympatizantem nestačí. Kdo věří, sám usiluje o spravedlnost – sám se zasazuje o práva utištěných a ponížených. Kdo věří, sám usiluje o zbožnost – tedy o takový způsob života, který počítá s Bohem. Slovo „zbožnost“ znamená skutky, které jsou vyprovokovány vírou v Boha. Je to uctívání

Boha, modlitba, ale třeba i skutky milosrdenství až po obyčejnou práci, konanou pro toho nejmenšího z bratří a tím pro Ježíše Krista. Kdo věří, nedělá věci z pouhé povinnosti, ale z víry, že naplňuje smysl svého života. Kdo věří, žije z lásky a dovede projevít trpělivost a mírnost. Věřit tedy znamená o tyto věci usilovat, a snažit se jich dosáhnout jako závodník, který běží na závodní dráze, aby zvítězil.

Boj víry je celoživotní zápas. Nesmí nás odradit, že v tom boji často prohráváme, že se cítíme jako outsideři, býváme nestateční a slabí. Často se nás zmocní únava, rezignace, usneme jako družičky a možná složíme ruce v klín. Ale i při vědomí vlastní slabosti má smysl věřit ve vítězství. V tom nás povzbuzuje i žalmista, který v nejtěžších chvílích života volá: „Hospodin za mě dokončí zápas.“ Je třeba říci, že konečné vítězství není dílem naší bojeschopnosti a našeho úsilí. Zvláště v závěru života už člověk nemá sílu bojovat a odevzdává se pokorně do rukou milostivého Boha. A předává štafetu těm, kdo jsou ještě stále při síle. Avšak i to spolehnutí na Boží milost může být výsledkem těžkého vnitřního zápasu. I ta pouhá trpělivost, s níž každý očekává ten svůj konec, je zápasem víry. Pisatel 1. listu Janova dokonce řekne, že víra sama už je vítězství, které přemáhá svět. A tak na závěr už jen dodám: My můžeme vybízet někoho, kdo stojí v čele, třeba i nového prezidenta, tak jako apoštol: „Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.“ Ale těmi, kdo v tom chtějí být nejlepší, být v cíli první a vybojovat dobrý boj víry, musíme být my sami. Jakoby jen jeden měl získat cenu a tím jedním musím být já. Proto běžte tak, říká apoštol, abyste ji získali.

Modlitba: *Pane, odpusť nám naši nestatečnost, slabost a skepsi, když bojujeme své osobní zápasy víry. Dej, ať se vždy dovedeme spolehnout na tvé vítězství, které je jisté a pevné. Dej, ať nejsme pouhými diváky či fanoušky, ale chceme být těmi, kdo sami běžejí a dosáhnou cíle. Prosíme, posiluj naši víru. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty, kterému patří panství, sláva i moc, před tebou se skláníme a k tobě se modlíme. Prosíme za všechny slabé a bezbranné, aby ses jich zastával před vlivnými a mocnými tohoto světa. Prosíme za ty, kteří prohrávají své životní zápasy, třeba s krutou nemocí. Prosíme za umírající i za ty, kteří jim poskytují službu útěchy a pozornosti. Posilni a dej naději těm, kteří trpí nespravedlností, útlakem či ponižováním. Modlíme se za jednotlivé údy našeho sboru, ale i za celou tvoji církev. Dej, ať křesťané v naší zemi svědčí o tvé lásce a milosrdenství tím, že sami budou laskaví a milosrdní. Dej, ať tví vyznavači vzdávají čest a chválu tobě samému tím, že budou jednat podle tvých příkázání. Prosíme za naši společnost, za náš národ, chraň jej před povrchností, bonbou za větrem či za mamonem. Prosíme, sjednot' nás v pravdě a lásce, ve vzájemném respektu a toleranci. Modlíme se i za nového prezidenta naší země, abys mu dal vědomí odpovědnosti nejen lidu této země, ale především tobě, jedinému pravému Pánu světa. Do tvé milostivé náruče odevzdáváme sebe i své bližní. Amen.*